

í býin

Lagt til rættis: Eiríkur Lindenskov

Tvøroyrar Klubbi 100 ár

Í morgin verða liðin 100 ár síðani, at Tvøroyrar Klubbi varð stovnaður. Hugtakið at stovna klubbba er helst komið úr Bretlandi. 22 mans stovnaðu klubbba og kvinnur kundu eitt skifti eisini gerast limir - tó bert eitt kvöld í senn.

Í morgin verða liðin 100 ár síðani Tvøroyrar Klubbi varð stovnaður. Tá tóku 22 mans seg saman í egnum hølum at stovna klubbba, sum tá æt Tvøraa Klub.

Hvaðani hugtakið at stovna klubbba er komið, er ílt at siga, men í minnisritinum, sum verður givið út í sambandi við hátíðar haldið, siga høvundarnir, Jóhannes Enni og Ingier Petersen, at ferðingin úttanlands, helst hjá vinnulivsmönnum, skiparum og øðrum óivað hevur elvt til stovnanina. Kanska serliga bretska klubbaliðið hevur verið fyrmynd.

Í aðalfundarbókini verður greitt frá, at ein fyrirlimur verður við og stílað fyrri at savna pening inn til endamálið. Í hesi nevnd sátu N. J. Mortensen, J. Kjelnæs og Johan Mortensen (e) (Johan hjá Minu). Ti kann roknað við, at ætlanin at stovna klubbba er eldri, og at arbeiðið at byggja hús til endamálið er farið fram gjøgnum árinu 1894 og 95.

Nýggja tíðin kravdi holi

A stovnandi aðalfundinum verða lógir Klubbans samtyktar, og í grein I verður sagt, at endamálið við Klubbanum skal verða: «At udvikle og styrke samfundslivet ved sammenkomster og selskabelige adspredelser».

Um hetta mundið var Tvøroyri hornasteinurinn í menningini í Føroyum á figgarliga økinum. Her kom hópur av fremmandafólki at ráðgeva og leggja lag á at nýta nýggj amboð, men ikki minst handils-menn bæði at keypa og selja.

Ti var neyðugt at hava eitt stað at bjóða fólki inn bæði at skifta orð við teir um vinnuligar og arbeiðsligar purningar, og at styttta sær um frítiðina.

Konufólk limir í eitt kvöld

Húsin, ið bygd vórðu til endamálið, vóru sum vanlig sethús tá i tíðini við kjallara, miðhædd og lofti. Í

kjallaranum við inngongd. A vestaru síða var ein litil køkur og barr, og vertur var til at standa fyrri söluni. Og hann fekk 10% av söluni av kaffi og te.

Í miðhæddini var salurin, sum í dag verður nevndur Litli salur, og har var ikki nógv innbúgv. Men í 1900 fær Klubbin 500 krónur í láni frá J. Mortensen Eftf. at keypa innbúgv fyrri. Á loftinum vóru tvey rúm og inngongd var á norðaru síðu.

Í lógum Klubbans var ásett, at menn, fyltir 18 ár kundu gerast limir við ballotatión, um tveir limir við-mæltu tað. Eisini verður skilt millum innan- og uttanbiggjalimur.

Í bók, ið Klubbin fekk frá Brynjólf Mortensen, sæst, at eftir 1900 kundu damur gerast limir fyrri eitt kvöld, men hetta fyrirbrigdið sæst ikki í gerðabókini. Tíverri er tann bókin burturmist.

Virksemið veksur

7. januar 1907 skrivar Hans George Thomsen, at jólavætsla var fyrri børn,

Klubbin, sum flestu munnu minnst hann. Hann var ein stásligur bygningur, men tá hann brendi í 1934, vóru ikki nógvir pengar at byggja hann aftur fyrri. Seinast í sjeytiárunum var hann umbygdur.

men um hetta heldur fram, er ikki greitt, men eldri fólk hava greitt frá, at tey fóru

til jólavætslu í Klubbanum. Hesin síður dettur niður fyrri, men verður uppافتur-tikin av og á.

Eftir 1900 veksur virksemið í Klubbanum, og á aðalfundi 1906 verður nevnd sett at fyrirreka eina útbygging.

Í nevndina komu N. J. Mortensen, Axel Nolsøe, J. Kjelnæs og John Mortensen (hjá Minu). Í 1908 hava teir fingið tekningar og kostnadarætlan, og heimilar aðalfundurin nevndini at taka lán til endamálið. Í 1910 er útbyggingin liðug, og kostar hon tá 4.028,73 kr.

Virksemið í Klubbanum veksur alsamt, og í 1915 vísir roknskapurin eitt yvirskot uppá 198,34 kr, og við avlopinum frá árinum fyrri eru 2.339,73 kr. tókar.

Kongur vitar klubban

Nú verður aftur hugsað um at bæta um holi innan, og nú er eisini peningur tókur. Holiini eru goð og har er bæði barr, kortrúm og dansiholi, so tá ið samkomur eru, ber væl til at styttta sær um tíðina.

Í 1906 verður ætlan lögð fram um at umvæla og keypa innbúgv. Henda ætlan er mett at kosta goðar 3.000 krónur, og heimilar aðalfundurin nevndini at

taka lán til arbeiðið. um talan eisini er um uppbygging sæst ikki í gerðabókini, men í 1921 er arbeiðið liðugt, og tá er eisini bygt uppi suðureftir úr stør-asali.

At stíla fyrri arbeiðinum verður valdur J. S. Hofgaard, arkitekt. Henda ætlan kom at verða nógv dýrari enn væntað, men nú er Klubbin liðugur at taka ímóti kongi, og 19. juni 1921 jattar aðalfundurin at lata sóknarstýrinum klubb-an til hesa móttøku.

Við tað at alt arbeiðið kom at vera so dýrt, goðtekur aðalfundurin 2. april 1922 at hækka lánið í bankanum 13.000 kr at gjalda fyrri arbeiðið. Í hesum líki stendur Klubbin, til hann brennur í 1934.

Missa skeinkiloyvið

Av tí at arbeiðið bleiv so dýrt, hevði Klubbin figgarligar trupulleikar í nokur ár, so í 1924 verður farið undir at tekna obligatiónir at fáa skuldina til bankan niður, og roynt verður at fáa Klubbanum størri inntøkur.

Aðrir trupulleikar stinga seg eisini upp, tí í 1923 kemur skriv frá fótanum, at

Dansiorkestrið „Stjørnan“. Frá vinstri: Einar Larsen, Arni Nolsøe, Finn Ejler Samsonsen, Tove Thomsen, Ebbe Larsen, Groth Larsen og Ejler Djurhuus.

